

af, at vi samtidig optager et lån på markedet i New York, og emissionen af lånet på New York-markedet er på sin side betinget af, at Den internationale Bank yder os et lån. Såfremt det skulle vise sig, at det ene eller det andet lån ville blive på uantagelige vilkår og betingelser — f. eks. hvis markedsudviklingen i New York bliver således, at lånet dér ville blive urimelig dyrt — vil altså forudsætningerne for optagelsen af det andet lån briste. I så fald vil lånoptagelsen blive udskudt.“

Ved 3. behandling vedtoges lovforslaget uændret med 118 stemmer mod 5 (DK og SF).

8. Lov om optagelse af statslån i udlandet. (Finansminister *Kampmann*). [A. sp. 2399. C. sp. 929].

Fremsat skriftligt $20/3$ (F. sp. 3875). 1. beh. $2/4$ (F. sp. 3922). Partiernes ordførere: Per Hækkerup, Thorkil Kristensen, Poul Claussen, A. C. Normann, Niels Andersen, Alfred Jensen og Aksel Larsen. Henvist til finansudvalget. Betænkning (B. sp. 929) afgivet $23/4$. (Ordfører: Lars P. Jensen). 2. beh. $20/4$ (F. sp. 4570). 3. beh. $5/5$ (F. sp. 4596). *Loven stadfæstet 13. maj 1959.* (Lovt. nr. 148).

Ved loven bemyndiges finansministeren til at optage statslån i udlandet til et samlet beløb af *indtil 200 mill. kr.* i udenlandsk valuta.

Som begrundelse for lovforslaget anførte *finansministeren* ved fremsættelsen:

„Da jeg i begyndelsen af december i fjor fremsatte et lignende lovforslag om optagelse af statslån i udlandet, gjorde jeg rede for, hvorfor tilførsel af udenlandsk kapital må anses for særlig vigtig for Danmarks økonomiske udvikling, da vi står over for nødvendigheden af at gennemføre meget store investeringer. Jeg fremhævede, at lånoptagelsen i Den internationale Bank og på markedet i New York måtte ses på denne baggrund og ikke tages som udtryk for et umiddelbart behov for styrkelse af den valutariske likviditet.

Det lovforslag, som jeg i dag fremsætter, har samme almindelige motivering som det forslag, der i december vandt det høje tings tilslutning. I bemærkningerne til lovforslaget er der ret detaljeret redegjort for, hvorledes der i de nærmest kommende år vil ske ganske betydelige kapitalbetalinger til udlandet i forbindelse med afdrag på den ordinære udenlandske gæld, afdrag på gæld, som var oparbejdet over for den nu ophævede Europæiske Betalingsunion samt indbetalinger til Den internationale Valutafond og til Den europæiske